

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/14922.**

Benyújtás dátuma: **2021-02-09 10:47**

Parlex azonosító: **H65SX8G90001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Ander Balázs (Jobbik)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Kásler Miklós, emberi erőforrások minisztere**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"A jövő elfüstölése... Avagy meddig kell várniuk a pedagógusoknak arra, hogy méltó megbecsülésben részesítse őket a kormányzat?"**

Tisztelt Miniszter Úr!

Ön szerint rendjén van az, hogy egy pályakezdő pedagógus hazánkban a bruttó diplomás átlagbér mintegy 63 százalékára számíthat? Vizsgálták már, miért van az, hogy a pedagóguspályát választók száma folyamatosan csökken, és közülük is csak minden negyedik marad a pályán? Tudja – persze, hogy tudja, hiszen magam is számos alkalommal felhívtam erre a T. Miniszter Úr figyelmét – milyen lélekszámban és arányban mennek a pedagógusok az elkövetkezendő öt évben nyugdíjba? Tudja, hogy az erőn felüli munka mellett a megalázó bérek tántorítják el leginkább a pedagógusi pálya gyakorlásától a fiatalokat?

Eljásztottak a kormányüléseken legalább a gondolattal, hogy milyen lendületet adna a hazai oktatásnak, ha a pedagógusoknak nem kellene másodállást vállalniuk, hanem az arra fordított időt és energiát a képzésre és az órákra való készülésre fordíthatnák? Tisztában van vele, hogy amennyiben a mindenkor aktuális minimálbért vennék „vetítési alapnak”, ahogy azt megígérték a pedagógusoknak, akkor azzal a hazai oktatás egyik legsúlyosabb kérdése máris megnyugtató módon lenne rendezve? Hallgatott már meg pedagógusokat arról, milyen kihívások elé állítja őket a frontális oktatás megszűnésében, vagy éppen a digitális oktatás érdemi szakmai támogatás nélkül, ahol a szükséges eszközállományt jellemzően ők maguk szerezték be? Ön szerint is különösen elfogadhatatlan, hogy miközben szisztematikus hecckampány indult a pedagógusok ellen, mondván, hogy nem vetik alá magukat az önkéntes tesztelésnek, addig azok többsége, akik ezt megtették, a mai napig nem jutottak hozzá a teljes munkabérükhöz? Nem méltatlan, hogy azok, akik hivatásuk gyakorlása közben százakkal kénytelenek találkozni, akiknek – még ha közvetve is – kiemelt szerepe van a gazdaság működőképességének a fenntartásában, külön még csak meg sincsenek

említve az oltási menetrendben? Önök a hivatásuk gyakorlása közben a koronavírussal fertőzött pedagógusokat is megrövidítették, hogy aztán a házi sajtójukon keresztül támadják azokat a társaikat, akik a 60%-os táppénzek miatt nem kockáztatták meg a tesztelést, mert az így elvesztett bérük hiányzott volna a családi asztalról, vagy éppen az otthonuk bérleti díjából. Jól tudom, hogy Önöknek egyelőre szándékában sem áll kifizetni azokat a túlórákat, amelyeket a betegség miatt hiányzó pedagógusok helyettesítésére rendeltek el? Ma a pedagógustársadalom az egyik leginkább kihasznált csoportja a magyar társadalomnak, ráadásul a hivatás gyakorlásával járó, a köznyelv által csak nemzet napszámosaiként emlegetett életforma gyökeres megváltoztatására a kormányzat szándékát sem mutatta az elmúlt évtizedben. Ennek következményeként a pedagógusi hivatás presztízse az elmúlt száz évben nem látott mélységekbe zuhant, miközben Önök szerint az elmúlt tíz év volt a legsikeresebb az elmúlt száz évben.

A jelenlegi helyzet, a pedagógusok körében a napi megélhetés biztosítása érdekében elterjedt másodállás vállalásának az egyenes következménye a túlterhelt, agyonhajszolt pedagógus, az oktató-nevelő munka színvonalának fokozatos, sajnos törvényszerű gyengülése, a férfiakkal szembeni társadalmi elvárások miatt a pálya teljes elnőiesedése. A jelenlegi helyzet a diákok jogait is sérti, akik kopogó szemű, a napi megélhetés súlyát cipelő, agyonterhelt, a végtelenségig kiszipolyozott pedagógusoktól kénytelenek megszerezni azt a tudást, amely a jövőben hazánk nemzetközi versenyképességét is biztosítani hivatott.

Tisztelt Miniszter Úr!

Kevesebben vannak azon szülők, akik megtehetik magántanárok fizetését, vagy akik az Önök előkelőségeihez hasonló módon külföldön vagy méregdrága hazai magániskolákban taníttathatják gyermekeiket. A közérdek azonban megkívánja, hogy minden magyar gyermek minőségi színvonalú oktatást kapjon, ennek pedig alapvető feltétele a megbecsült, jól képzett, kizárólag a hivatása gyakorlására koncentráló, önmagát folyamatosan képző, az órákra készülő, elhivatott és motivált pedagógus. Ha nem történik meg haladéktalanul a pedagógusok bérének rendezése, az a magyar jövőbe vetett remény elfüstölése. Hogy Önök is értsék: a kormány, az oktatáspolitikai irányítói szempontjából a helyzet lehet durchmars, de a pedagógusok, a diákok, a szülők és Magyarország sem betlire vágyik.

Tisztelt Miniszter Úr! Mikor kívánják a pedagógusokat a felelős hivatásuk ellátásáért megillető megbecsülésben részesíteni?

Várom érdemi válaszát!